

OVER MATHENESSE

EEN WIJK VOL VERHALEN

kijk voor het laatste nieuws op www.overmathenese.nl - iets aanleveren? mail.praatmee@overmathenese.nl

Uitgeblust

Nieuw leven voor oude brandweerslangen

Pagina 4

Rugby-talent

Beuken en kicken met Elijah van 12. Mét lekker-kicken-kleurplaat!

Pagina 6

Kunstenaar op het schip Silja

Is het een foto? Nee, een tekening

Pagina 8

Sstt...!

Laat de vleermuizen nog maar lekker anderhalve maand slapen

Pagina 8

Joep van Lieshout bouwt drie torens op eigen grond

Artist's impression: Atelier van Lieshout

Joep van Lieshout, een van Nederlands bekendste kunstenaars, gaat binnen drie jaar drie zeventig meter hoge woontorens bouwen aan de Keileweg. Hij beschikt over 10.000 vierkante meter eigen grond waarop het complex De Drie Gratiën zal verrijzen. In de woontorens komen zeshonderd huur- en koopwoningen, onder meer voor kunstenaars met atelier aan huis.

De ondernemer-kunstenaar kocht in 2008 zijn eerste pand in het M4H-gebied. "Dat had toen een slechte reputatie," zegt hij. "Prostitutie, heroïneverslaving en zelfs moorden vonden hier plaats." De Keileweg was jarenlang een gedoogde maar beruchte tippelzone in Rotterdam. "Het gevolg: ik kon jarenlang voor vrijwel geen geld ruimtes huren en later goedkoop loodsruimte kopen." Keileweg 10 tot en met 18 (de

even nummers) bracht hij onder bij Stichting AVL Mundo, waarvoor hij nu de bouwplannen maakt.

Op de begane grond komen publieke ruimtes, zoals een restaurant of tandartspraktijk. De exacte invulling staat nog niet vast. In het complex krijgt ook het museum Brutus een plek. Atelier van Lieshout moet verhuizen, het liefst naar een andere plek in de stad.

Eerdere plannen van Van Lieshout in het M4H-gebied strandden. Over het complex De Drie Gratiën is geregeld overleg met de gemeente Rotterdam. Joep van Lieshout wil de bouwaanvraag voor het einde van het jaar de deur uit.

Zie het interview van Anne-Rixt Korte op **pagina 7**.

De wijkbus brengt je waar je wezen moet

Door Emma Mathee

In onze levendige wijk Mathenese rijdt een bescheiden maar onmisbare kracht rond: de wijkbus. Deze bus is voor veel bewoners van grote betekenis. Wat maakt de wijkbus zo speciaal?

De wijkbus is er voor wijkbewoners ouder dan 55 jaar en mindervaliden die (tijdelijk) niet in staat zijn gebruik te maken van het reguliere openbaar vervoer. Of je nu naar de huisarts moet, een boodschap wilt doen in het centrum, of gewoon een bezoekje wilt brengen aan familie of vrienden in de buurt: de wijkbus brengt je waar je wezen moet.

Wat de wijkbus bijzonder maakt, zijn de vrijwilligers die er hun tijd en energie in steken. De chauffeurs

staan met een vrolijk gezicht voor je klaar en helpen je ook met het in- en uitstappen.

Zo'n vrijwilliger is Leen Harmsen. Hij zit al ruim drie jaar in het vak en rijdt met veel plezier bewoners waar ze heen moeten. "Toen ik zelf niet meer kon lopen vanwege een knieoperatie, maakte ik gebruik van de wijkbus. Toen werd mij gevraagd of ik zelf chauffeur wilde worden."

De wijkbus is meer dan alleen een bus. Voor veel ouderen is een ritje met de wijkbus een kans om even de deur uit te gaan en onder de mensen te zijn. "Het mooiste aan mijn werk is dat ik met de passagiers een praatje kan maken," vertelt Leen. "Laatst stapte een vrouw in. Toen ik vroeg waar ze naartoe wilde, zei ze dat het haar niet uitmaakte, zolang

Foto: Tom Damen

ze er maar even uit was. Soms voelt de bus net als een sociaal café, alleen zonder drankjes. En wat in de bus besproken wordt, blijft binnen de bus."

Gebruikmaken van de wijkbus is eenvoudig. Meld je aan via het aanmeldformulier op <https://www.wijkbus.nl>. Je kunt je rit uiterlijk een dag van tevoren telefonisch doorgeven. Een enkele reis kost 1,35 euro, voor speciale bestemmingen betaal je 2,25 euro. Kosten worden maandelijks per automatische

incasso afgerekend. Daarnaast wordt één keer per jaar een deelnameprijs van 16,50 euro per persoon of 24,75 euro per echtpaar op hetzelfde adres in rekening gebracht.

De wijkbus draait grotendeels op vrijwilligers. Wil jij meedoen? Word chauffeur bij de wijkbus. Samen houden we de wijkbus rijdend.

Meer biodiversiteit in de achtertuin

Door Tom Damen

Met veel asfalt en stoeptegels is Mathenesse een van de meest 'versteende' wijken van Rotterdam. Samen met buurtbewoners doet de Hogeschool Rotterdam onderzoek naar de biodiversiteit in de omgeving. De eerste resultaten van het vier jaar lange project 'De wijk als biotoop' worden binnenkort met een wandeling door de wijk en een mini-symposium gepresenteerd.

Over de hele wereld gaan de alarmbellen af over het afnemen van de biodiversiteit. Het onderzoeksproject 'De Wijk als Biotoop' is in het leven geroepen door de Hogeschool Rotterdam, in samenwerking met de stichting Mathenesse aan de Maas, Bioto en de TU Delft, om te onderzoeken hoe je mens en natuur kunt verbinden met behulp van techniek. René van der Veer van Bioto legt uit: "Een biotoop is een omgeving waarin dieren en planten kunnen leven en zich voortplanten. Een stad is

per definitie ook een biotoop, net als een woonwijk."

Natascha Leenstra, communicatieadviseur Wijk als Biotoop, zegt: "Wij hebben gekozen voor Mathenesse omdat het een hele diverse wijk is. Daarnaast geeft de aankomende grote rioolverbouwing kansen voor het ontwikkelen van biodiversiteit." Zij ziet mogelijkheden in de kleine achtertuintjes hier in de wijk. "Je kunt bijvoorbeeld een kleine doorgang maken in de schutting tussen de

tuinen. Dit is goed voor dieren zoals egels die zo van tuin naar tuin kunnen reizen om voedsel te vinden."

Niko Kuehn is een wijkbewoner met een master in biochemie. Hij vertelt waarom hij dit onderwerp belangrijk vindt. "Biodiversiteit is niet alleen belangrijk voor mij, maar voor iedereen. Wij als mensen zijn zoogdieren en dus onderdeel van een ecosysteem met alle dieren en planten in onze omgeving. Als dit systeem in elkaar stort, zal dit ernstige gevolgen hebben voor de gezondheid van mens en dier."

Op vrijdag 14 februari worden de ideeën van wijkbewoners gepresenteerd tijdens een wandeling door de wijk. De route start om 15.30 uur bij het Pinashoekje en is uitgezet door lokale natuurfanaat en medewerker van deze krant Johan Slee, samen met Niko Kuehn en Nino Basilashvili. Aansluitend is er een mini-symposium waarin de onderzoekers hun eerste bevindingen presenteren.

"Alle wijkbewoners die het interessant vinden om de natuur vanuit een ander perspectief te beleven zijn zeker welkom. Weet wel dat het meer gaat om het bespreken van onze eerste bevindingen, en niet zozeer praktische tips," zegt Natasha Leenstra.

Foto's: wijkalsbiotoop.nl

OBS Finlandia heet nu OBS Mathenesse om band met de buurt te versterken

Tekst en foto Sandra Degen

De naam OBS Finlandia was meer dan zestig jaar een begrip in Oud Mathenesse. Door een tekort aan schoolgebouwen in Mathenesse werd in 1949 een Finse nood-school geplaatst. De naam Finlandia lag voor de hand, want die paste goed in de landenwijk. Toch is er nu een nieuwe naam. In aanwezigheid van de burgemeester is de school feestelijk omgedoopt tot OBS Mathenesse.

Lisette van den Berg, directeur van OBS Mathenesse zegt: "Wij zijn een familieschool in de wijk, voor de wijk en met de wijk. We vinden het belangrijk om als zodanig herkenbaar te zijn, vandaar de naamsverandering naar OBS Mathenesse."

Hoe zien wij dat terug in de wijk?

'Door de samenwerking met Team Toekomst en het familie servicepunt proberen we de ouders in de wijk te ondersteunen en te emanciperen. Zodat de kinderen zich ongestoord op school kunnen focussen. Team Toekomst maakt deel uit van het schoolzorgteam.'

Je spreekt van een school voor de wijk. Houdt dat in dat de ondersteuning verder gaat dan

alleen voor de ouders van de kinderen op deze school?

'Ouders van de kinderen op deze school kunnen elke dinsdag en donderdag tussen 8.30 en 10.00 uur vrij naar de ouderkamer. Om samen te komen, advies te vragen of gesprekken met andere ouders te voeren. Voor mensen zonder kinderen op OBS Mathenesse is de ondersteuning vanuit de Familie

Service van Team Toekomst ook beschikbaar, maar daar moet dan wel even een afspraak voor worden gemaakt. Je kunt je daar ook aanmelden voor de kledingbank, Nederlandse taalles, budgetcoach, jobcoach en veel meer.'

Aanmelden bij sevgi@teamtoekomst.nl

Bon Sjans geeft jongeren tools voor het leven

Errol coacht een van de deelnemers.

Door Frank van Dijk

Een vechtsport beoefenen om er rustig van te worden, klinkt paradoxaal, maar bij Bon Sjans geloven ze erin. Bon Sjans – naar het Franse "bonne chance": veel geluk – is niet zozeer een sportschool, maar een coach die je verder helpt op je levenspad. Waar loop je tegenaan, hoe breng je meer structuur in je leven?

"Net op het moment dat je denkt dat je niet meer kan," zegt Ky-mani, die bij Bon Sjans een traject volgt, "komt Errol jou een boost geven om door te gaan. Dat voelt gewoon goed."

Errol is een van de coaches. "Wat ik doe is die jongens een spiegel voorhouden, ze te laten zien wie ze werkelijk zijn. Ze komen zichzelf tegen tijdens zo'n les. Ben je werkelijk zo groot en zo stoer als

je zelf denkt of ben je nog een beetje onzeker? Heb je doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen?"

Door je te helpen om je grenzen te verleggen, helpt Bon Sjans je bijvoorbeeld bij het vinden van een baan of een stageplek. Errol: "Boksen wordt vaak geassocieerd met agressie, maar het is een weldaad. Het bouwt iemand echt op en geeft hem of haar de tools mee voor de rest van het leven."

Bon Sjans
Van Helmontstraat 25, 3029 AA Rotterdam
Telefoon: 06-43628381
www.bonsjansrotterdam.nl

Bekijk onze video

Meld je aan

Sofrani Jozefzoon voelt zich geroepen om iets te betekenen voor de wijk

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

2025 is het Rotterdamse jaar van de vrouw. Een jaar om aandacht te geven aan de vrouwen van deze stad, hun ideeën en hun bijdragen aan de maatschappij. Vrouwen zoals Sofrani Jozefzoon, wijkraadslid van Mathenesse. Zij zet zich in voor jongeren in de wijk. Sofrani: "Het is bij veel gezinnen vaak niet zo mooi als het lijkt."

Sofrani woont met haar partner en twee kinderen in het Witte Dorp. Nadat in 2024 in Mathenesse een groot aantal wijkraadsliden opstapte, loot te de gemeente nieuwe leden. Sofrani: "Mijn man had de lotingsbrief voor mij aangenomen. Een chique brief, met dure woorden, ondertekend door Aboutaleb. Ik voelde me geroepen om iets voor de wijk te betekenen."

Als je de kans krijgt om iets goeds te doen, moet je die pakken, vindt ze.

Sindsdien zet Sofrani zich in voor gezinnen. "Ik werk als pedagoog op een basisschool in Rotterdam en zie dat het met veel gezinnen niet goed gaat." Ouders moeten lange dagen werken om rond te komen en hebben daardoor weinig tijd en dus aandacht voor hun kinderen. "Gevolg: de school moet kinderen opvoeden waardoor er minder tijd overblijft voor lesgeven."

Hetzelfde ziet ze in Mathenesse, maar ze heeft ideeën om hier iets in te veranderen. "Ik wil komend jaar meer activiteiten voor jongeren en bijeenkomsten voor ouders waar ze ervaringen over opvoeden kunnen delen." Soms betekent dit kritisch zijn. "In deze wijk zijn veel bewonersinitiatieven gericht op ouderen, mensen van 65+. Daar stel ik soms vragen over. Waar het kan probeer ik leeftijds grenzen op te rekken, zodat meer mensen mee kunnen doen."

Sofrani besluit met deze boodschap: "Of je nu man of vrouw bent, als je je ergens geroepen voelt om je voor in te zetten, doe het!"

Van alle wijkraadsliden in Rotterdam is:

58% man
42% vrouw

In haar vrije tijd schrijft Sofrani gedichten. Speciaal voor het Rotterdamse jaar van de vrouw schreef ze:

De Vrouw
De kracht van de vrouw,
teder, zacht maar groot.
In haar hart brandt liefde,
een eeuwig vuur, zo groot.
Ze vecht, ze is lief, met volle kracht.
Haar wijsheid en inzicht blijven
en worden meer, dag en nacht.

'Gezellig met elkaar omgaan... een écht goed begin van 2025'

Door Tom Damen

In de nieuwe aflevering van ons video-magazine Over Mathenesse gaan wij de straat op om bewoners te vragen naar hun nieuwjaarswensen.

Hoe zien zij 2025? Waar hopen zij op? Wat zijn hun dromen en verwachtingen voor henzelf en voor de wijk als geheel? Scan de QR code en bekijk het hele filmpje!

"Gezondheid en gezellig met elkaar omgaan, dat is pas echt een goed begin van het nieuwe jaar."

"Om de dromen van een betere wijk uit te laten komen, hebben mensen meer hoop en goede vibes nodig."

"Mijn wens voor de wijk is dat iedereen in 2025 de doelen bereikt die zij in 2024 niet hebben kunnen waarmaken."

"Ik hoop vooral op een veilig 2025. Er zijn vorig jaar een aantal explosies geweest in de wijk wat een hoop onrust veroorzaakte."

Foto's/video: Online Video Producties

Waar uitgebluste brandslangen al niet goed voor zijn

Tekst en foto Sandra Degen

Ik word ontvangen in een fijn atelier waar het rood voor mijn ogen kleurt. Niet van woede maar door tasjes, sleutelhangers, riemen en zelfs een hele stoel dit alles gemaakt van brandslangen. Na mijn ogen de kost te hebben gegeven neem ik aan een grote werktafel plaats met Ilse Evers, kunstenaars en oprichter van het bedrijf Eversom.

Ilse vertelt: "Ik vind het leuk om ideeën even wat om te draaien. Dat zit ook in de naam Eversom. Ik herinner mensen er graag aan dat als je net iets anders kijkt naar de dingen je zoveel meer mogelijkheden ziet dan in eerste instantie. Dat is voor mij de lol."

Na mijn dansopleiding heb ik veel theater gemaakt en decorbouw gedaan. We waren altijd bezig met objecten die al bestaan. Door ze

anders te gebruiken, ontstaat er iets. Mensen zeiden: zo heb ik daar nooit naar gekeken. Dat vond ik leuk. Dit is de basis geworden van hoe ik werk."

Tasjes en tassen van brandslangen? "De buurman deed onderhoud aan brandweerwagens. Hij bracht brandslangen naar het theater zodat wij die konden gebruiken. Ik zag er nog een andere mogelijkheid in."

In het begin heb ik veel moeten zoeken hoe ik het beste met de slangen kon werken. Uiteindelijk heb ik de dingen omgedraaid. Dus niet een mes door de slang, maar de slang door het mes. Het is klein begonnen met riemen. Daar werd goed op gereageerd. Zo is het verder gegroeid tot een heel assortiment."

Waar haal je materiaal? "Bij de brandweer hebben ze alleen maar het beste materiaal. Als slangen over de datum zijn, mogen

ze niet meer gebruikt worden om te blussen. Die gebruik ik dan weer voor kunst. Ik werk compleet duurzaam."

Nog meer spannende dingen in de toekomst?

"Ik zou graag een heel groot wandobject maken, bijvoorbeeld voor in het gemeentehuis. Ook het geven van Workshops staat op de planning."

Heb je een tip voor kunstenaars en beginnende ondernemers? "Ga vooral veel naar makers-marktjes en kijk hoe iets valt bij het publiek. Van daaruit kan je aanpassingen doen. Zie alles als een oefening en bouw daarop verder."

Kijk verder op www.eversom.nl of mail Ilse Evers voor een afspraak info@eversom.nl

Studenten in Mathenesse: Weinig plekken om elkaar te ontmoeten

Door Emma Matthee

Studenten ervaren stress door studie en financiële zorgen. Toch blijkt uit een onderzoek van het Nibud dat ze er over het algemeen financieel redelijk goed voor staan. De herinvoering van de basisbeurs heeft bijgedragen aan een verbeterde financiële situatie voor hbo- en wo-studenten. Die zeggen beter te kunnen rondkomen.

"Ik heb niet per se financiële stress, maar ik baal er wel van dat ik weer moet gaan lenen," zegt Dorien Steens, vierdejaars student pedagogiek. "Het klinkt aantrekkelijk: duizend euro lenen zonder rente. Maar het is een grote verantwoordelijkheid waarvan je de gevolgen niet meteen ziet. Toen ik ouder werd, ben ik gestopt met lenen en ging ik beter met mijn geld om. Maar nu, met 32 uur stage lopen en een karige stagevergoeding, kan ik niet anders dan weer lenen."

Maaïke Bont, die pedagogische wetenschappen studeert in Leiden, herkent dit gevoel. "Je krijgt wel een mailtje van de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO), maar het blijft stressvol. Vooral als je het schuldenoverzicht ziet." DUO is de overheidsorganisatie die studiefinanciering verstrekt, examens regelt, studieschulden beheert en onderwijsgegevens bijhoudt. "Wat je leent, moet je uiteindelijk terugbetalen, en dat houdt me scherp." Gelukkig heeft Maaïke vrienden om zich heen die haar eraan herinneren om bewust met financiën om te gaan. "Daardoor ben ik minder gaan lenen."

Zowel Maaïke als Dorien woont in Mathenesse. Voor Maaïke is het de ideale wijk: "Veel vrienden van mijn studentenvereniging wonen hier. Het is dichtbij mijn ouders en rustiger dan het stadscentrum."

Dorien "zou graag een plek willen waar je koffie kunt drinken en contact met andere bewoners en studenten." Maaïke: "Een koffientje op de Franselaan zou super zijn. In Mathenesse wonen veel studenten, maar er zijn weinig plekken waar ze elkaar kunnen ontmoeten."

'Je wordt uitgebuit als je de taal niet spreekt'

Tekst en foto Tom Damen

De taal van het land spreken waarin je woont, lijkt voor de meeste mensen de gewoonste zaak van de wereld. Toch is het te merken dat in onze diverse wijk niet iedereen de Nederlandse taal beheerst. Nederlands spreken of niet maakt het verschil tussen goede baan of minimumloon.

Giovanna (29) komt uit Spanje. Ze woont sinds anderhalf jaar in Nederland. Zij vertelt: "Ik was altijd al verliefd op het idee om in het buitenland te gaan wonen. Nederlands klonk in het begin vooral erg gek voor mij. Het kwam op mij over als een taal waar mensen goed hun energie in kwijt kunnen." Als voorbeeld laat ze lachend een uitgebreid "Gggodverdomme!" van de tong rollen.

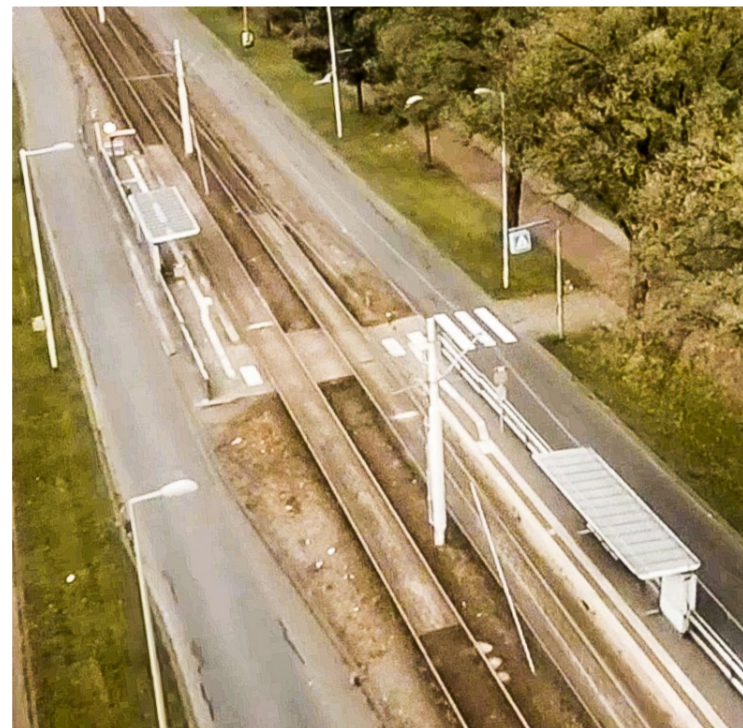
Haar plan was om eerst te gaan werken en geld te verdienen, zodat ze daarna kan gaan studeren. "Wat gelijk opviel was hoe je wordt uitgebuit als migrant die de taal niet spreekt." Via een uitzendbureau

was zij aan de slag gegaan bij een restaurant. "De eerste drie maanden heb ik voltijd gewerkt, maar ik verdiende zo weinig dat ik niks heb kunnen sparen." Ze verbleef in een kleine woonruimte in beheer van het restaurant, samen met andere buitenlandse medewerkers. Overuren maken was gewoon, maar die uitbetaald krijgen was voor de eigenaar bijzaak. "Ze gaan ervan uit dat je je rechten als werknemer niet kent en maken daar misbruik van. Hulp vragen bij instanties is bijna onmogelijk als je je rechten of de taal niet kent en je woonruimte in beheer is bij je baas."

Ondertussen werkt Giovanna bij een andere horecazaak en heeft ze besloten om Nederlandse lessen te volgen. Tijdens haar werk heeft ze de indruk gekregen dat mensen vriendelijker reageren wanneer ze hen begroet in het Nederlands. "Dat is dan ook mijn belangrijkste tip aan andere nieuwkomers: leer een aantal zinnen om mensen respectvol aan te spreken. Dat laat zien dat jij je best doet met de taal en dat je mensen tegemoetkomt."

Om in Nederland een goed leven op te bouwen is volgens Giovanna de taal leren onontbeerlijk. "Het is het verschil tussen een goede baan en voor altijd minimumloon betaald krijgen." Wel gaat het oefenen in de praktijk wat lastig. "Er zijn niet echt plekken in Rotterdam waar mensen vrij samen kunnen komen om elkaar spontaan te ontmoeten. Ik heb een beetje geoefend met mijn huisgenoot, maar het is vooral nog heel lastig om Nederlands te praten zonder dat iemand naar Engels schakelt."

Zebra's op de Rotterdamsedijk

Tekst en foto Oscar Langerak

Het is al langer een wens om Oud-Mathenesse met Nieuw-Mathenesse te verbinden. Concreet zijn daar een paar witte lappen op de Rotterdamsedijk voor nodig, oftewel zebrapaden.

De gemeente Rotterdam is in 2023 het pilotproject 'Wijkaanpak Mobiliteit' gestart in onze wijk Mathenesse. Een onderdeel daarvan is het inventariseren en doorvoeren van 'quick wins'. Zebrapaden aanleggen op de Rotterdamsedijk tussen de tramhaltes en M4H stond met stip bovenaan. Eind 2023 zou dat gerealiseerd worden. Begin december 2024 hebben

we nagevraagd hoe het ervoor stond. Toen werd de belofte gedaan dat het voor de kerst echt afgerond zou zijn.

Op 19 december kwam echter de melding dat de aannemer ten gevolge van het weer niet tijdig asfalt kon leveren. Ook bleek er geen verkeersbesluit te zijn ingediend. Degene die dat had moeten doen was het vergeten. Zonder zo'n besluit had het verkeer niet worden omgeleid.

Het aanbrengen van de zebrapaden zal nu in de laatste week van februari plaatsvinden. We rekenen erop dat de gemeente dit keer haar belofte nakomt.

Activiteiten februari

OP LOCATIES:
STADSBOERDERIJ DE BOKKESPRONG: TJALKLAAN 90
EDUCATIE TUIN VREELUST: VREELUSTWEG 10
EDUCATIE TUIN ESSENBURGSINGEL: ESSENBURGSINGEL 59

WOENSDAG 5 FEBRUARI 14:00 - 16:00
EDUCATIE TUIN VREELUST

Vetbollen maken

Tuinvoegeltjes zoals het roodborstje en de pimpelmees kunnen in de winter best wel wat hulp gebruiken. Kom jij ook vetbollen maken?

WOENSDAG 12 FEBRUARI
STADSBOERDERIJ DE BOKKESPRONG 13:30 - 15:00

Alles voor een pannenkoek

Wat zit er eigenlijk in een pannenkoek? Kom erachter op de boerderij en ga opzoek naar de benodigdheden tussen de dieren, doormiddel van verschillende opdrachten.

WOENSDAG 19 FEBRUARI 14:00 - 16:00
EDUCATIE TUIN ESSENBURGSINGEL

Regenmaker maken

Vanmiddag gaan we knutselen met natuurlijk materiaal. Van ingedroogde zonnebloemstelen maken we een regenmaker, een zelfgemaakt muziekinstrument.

WOENSDAG 26 FEBRUARI 13:30 - 15:00
STADSBOERDERIJ DE BOKKESPRONG

Help de vogels de winter door

Met deze kou kunnen de vogels minder eten vinden in de natuur. Kom jij helpen om wat lekkers voor de vogels te maken zodat ze de winter doorkomen?

KEILECOLLECTIEF COMING UP

FEB 1	Breathwork Concert Middag- & Avondshow x Journey of Serene
FEB 2	Schaaktoernooi In Restaurant Cultus
FEB 11	Workshop: Mobility Hub Keilekwartier M4H in de maak x KeileCollectief
FEB 14	Celebrating Black Art Weekend t/m 7 Feb x Stichting Poet Club
FEB 20	Workshop: Woondroom Café van collectieve woondroom naar realisatie x Crowdbuilding
FEB 27	Lezing & debat: Carbon stories GROEP A Carbonlab, IABR & KeileCollectief
MRT 18	Workshop: Hoe ondernemen we circulair? M4H in de maak x KeileCollectief
MRT 28	Rotterdam Art Week t/m 30 mrt: Haute Photographie, KeileContemporary & Cultus

Kijk voor een volledig overzicht van alle activiteiten op de website van het KeileCollectief: www.keilecollectief.nl

RONDJE MATHENESSE

Loopavonturen met je buren

22 MAART 2025
START 11:00 UUR
SERUMPARK / POOLSESTRAAT

Bewegen is lekker en gezond! Daarom doen we samen een rondje Mathenesse.

Het is geen wedstrijd en gaat niet om snelheid maar om ontspannen samen in beweging te zijn. Na een gezamenlijke start doen we een rondje van 2,5 of 5 km. Onderweg zijn er oefeningen, denk aan wat extra hoogtemeters of squats. Kun je niet wachten tot 22 maart? Via de QR-code word je lid van WhatsApp groep 'Hardlopers OMWD'. Daar kun je vast hardloepspraken maken met buren.

Doe mee! 2,5 of 5 km
coolingdown met yoga, thee en wat lekkers
Meer informatie via info@mathenesseaandemaas.nl

JAZZ IN FRUITVIS

Elke derde vrijdag van de maand: jazz van topniveau in "De Fruitvis" - Marconistraat 43

21-2 Jan van Duikeren's FINGERPRINT
21-3 Ellister van der Molen Quartet
18-4 Verse Vis met Jazz & Strings
16-5 Daan Kluwer Quintet
20-6 Bart Egeter & Friends

Meer info: <https://jazzindefruitvis.nl>

Jazz in de Fruitvis wordt mede mogelijk gemaakt door:
CONCREET, Gemeente Rotterdam, Volkskracht, FONDS KUNSTEN ROTTERDAM

Agenda BRUTUS

Brutus Space duikt het nachtleven in met twee tentoonstellingen: An Uaihm Bhinn en SEX SHOOTER by Hester Scheurwater. Te zien van 24 januari tot en met 16 februari 2025.

Een concert bij jou thuis?

Mathenesse barst van het muzikale talent. Het is een wijk vol muziek, van klassiek tot rock, van jazz en hiphop. Tijdens de buurtconcerten in intieme setting beluisteren, bijvoorbeeld bij jou thuis.

Wil jij jouw huiskamer voor een zondagmiddag omtoveren in een concertpodium? Ben jij zelf een van die talenten en wil je onze buurtgenoten meenemen in je muziek? In beide gevallen nodigen wij je graag uit om je aan te melden door een e-mail te sturen naar: info@mathenesseaandemaas.nl.

Wijkraad steunt vijf nieuwe bewonersinitiatieven

De wijkraad heeft sinds oktober 2024 vijf nieuwe bewonersinitiatieven ondersteund. De meeste initiatieven stonden in het teken van de wintermaanden, zoals de Sinterklaasintocht Mathenesse, het oliebollefeestje en het oliebollefeest Witte Dorp.

Daarnaast steunde de wijkraad nog twee initiatieven van meer algemene aard. Dit waren: 'Iedereen verdient wat leuk's' en: 'Kom samen op het feestplein.'

Openbare vergaderingen 2025
Zoals gewoonlijk vinden de openbare vergaderingen iedere vierde dinsdag van de maand plaats in buurthuis De Inloop, Bulgaarsestraat 4.

Data en aanvangstijden voor de komende openbare vergaderingen:	
• Dinsdag 28 januari	19.45 u
• Dinsdag 18 februari	19.45 u
<i>(bij uitzondering de derde dinsdag v.d. maand)</i>	
• Dinsdag 25 maart	19.45 u
• Dinsdag 22 april	19.45 u

Kicken met rugby-talent Elijah

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

Elijah van den Steen (12 jaar) speelt rugby sinds hij vijf jaar oud is. Het is een stoere sport, want het gaat er ruig aan toe. Je wordt gebeukt, geduwd en getackeld. Elijah wil heel goed worden, zodat hij later belangrijke rugbywedstrijden mag spelen, ook in het buitenland. Hij traint zes keer per week: bij de Rotterdamse rugbyclub en het talentenprogramma van Rugby Academy ZuidWest.

Wat vind je leuk aan rugby?
"Ik heb veel energie en die kan ik in rugby kwijt. Maar ik leer ook veel.

Je wordt sterk, krijgt zelfvertrouwen en gaat steeds slimmer spelen. Dat is leuk."

Wat moet je doen in deze sport?
"Rugby is een balsport met een ovale bal. Je scoort punten als je de bal achter de doellijn van de tegenstander krijgt. Je mag met de bal rennen en kicken (tegen de bal trappen), maar gooien mag alleen naar achteren (van het doel af). Je verdedigt door de tegenstander te tackelen en te duwen."

Zo! Dan draag je zeker veel bescherming.
"Nee, het is geen American football!"

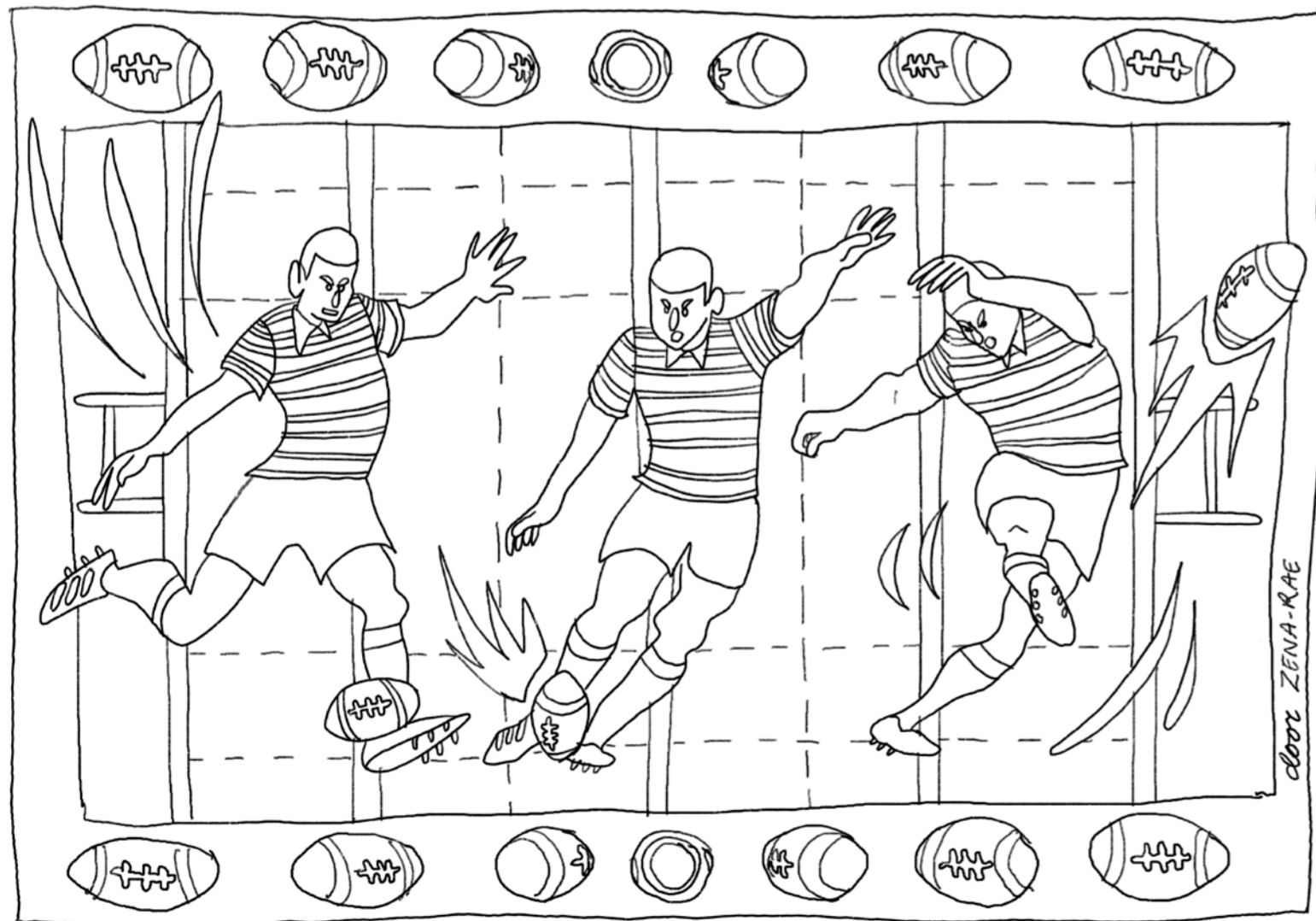
Wij dragen alleen een bite."

Met al dat beuken en botsen? Dat klinkt pijnlijk.

"Ik heb een keer mijn arm gebroken en mijn enkel gekneusd, maar er zijn technieken en regels waardoor het veilig blijft. Leren tackelen kost veel tijd, en je mag bijvoorbeeld niet iemands gezicht raken."

Je kunt dus niet zomaar even een potje rugby doen.
"Tuurlijk wel! In de zomer speel ik het op een sportveldje hier in de wijk. Als anderen mee willen doen, leg ik de regels uit en dan gaat het best goed."

Kleurplaat: Lekker kicken

Kleurplaat

Na ons interview met Elijah maakte Zena-Rae deze kleurplaat. Kleur jij hem in?

Wil je meer zien van Zena? Kijk dan op haar Instagram: @zenarae.art

Raadsel

Wat is het toppunt van onaardig sporten?

Antwoord: Iemand met 1 been tackelen!

Rugbyballen tellen

In deze krant hebben 8 rugbyballen zich verstopt. Kun jij ze vinden?

Joep van Lieshout werkt in de overtreffende trap Groot, groter, woontorens

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

Kunstenaar Joep van Lieshout gaat drie woontorens bouwen aan de Keileweg. De strook panden die grenzen aan de Voedseltoenemingszone maken plaats voor een woonwijk. Het is een van de vele vastgoedontwikkelingen in het gebied, maar het enige project waarin een kunstenaar het voor het zeggen heeft. Het gevolg: gebiedsontwikkeling in dienst van de kunst. Joep: "Als je impact wil maken, moet je groot denken."

BRUTUS prijkt in oranje letters boven het hoofd van Joep van Lieshout. Joep, Oscar (de fotograaf) en ik staan in de Beeldentuin achter het museum van die naam, gevestigd in een enorme voormalige havenloods op Joeps eige grond. We worden omringd door beelden die hij maakte. We lopen langs Wellness Skull, een doodshoofd van acht meter hoog met daarin een sauna en bad. Ik zie een dertien meter lange walvis van staal, en naast Joep staat Mozes, een grote rode neushoorn. Eén ding is glashelder. Joep werkt in de overtreffende trap.

De Drie Gratiën

Ik spreek Joep in Atelier van Lieshout. Normaal werkt hier een team van ongeveer twintig mensen die zijn ontwerpen omzetten naar materiaal, maar vanwege de kerstvakantie is het stil. Ook Joep heeft zijn werkkleding verruild voor een trui en spijkerbroek. Het kunstwerk Vulture van vier meter hoog, dat ik enkele weken eerder nog in de Beeldentuin zag staan, ligt in twee stukken uit elkaar. In de werkplaats wordt gewerkt met textiel, staal en hout, en achterin, achter twee schuifdeuren, zit het polyesterlab. Er komt een penetrante chemische lucht vandaan. De piepschuimhoek is Joeps eigen domein. Hier maakt hij de prototypes van zijn beelden.

In het kantoor, dat op de grote werkplaats uitkijkt, pakt hij een tablet om de meest recente schetsen te laten zien. "Deze versie noem ik De Drie Gratiën. We bouwen drie woontorens met daarin ruimte voor zeshonderd woningen. Dit woningaanbod

beruchte tippelzone in Rotterdam. "Het gevolg: ik kon jarenlang voor vrijwel geen geld ruimtes huren en later goedkoop loods kopen."

De eerste aankoop was in 2008, het gebouw dat nu Atelier van Lieshout heet. Niet zijn eerste keus. "Ik wilde het pand aan de overkant, de voormalige gasfabriek De ferro, de grote ronde gashouder met een enorme fabriek erachter. Dat was groter, maar te duur." De jaren daarna kocht Joep meer gebouwen, Keileweg 10 tot en met 18 (de even nummers), die hij onderbracht in de stichting AVL Mundo. Voor deze Stichting maakt hij nu de bouwplannen. Hij heeft zo'n 10.000 vierkante meter tot zijn beschikking waarop hij binnen drie jaar de bouw van de woontorens wil starten. Van Joep had het overigens flink groter gemogen. "Ik had graag 50.000 vierkante meter gehad."

Joep: "Het gebied had een slechte reputatie. Prostitutie, heroïneverslaving en zelfs moorden vonden hier plaats." De Keileweg was jarenlang een gedoogde maar

wordt divers. Met sociale en middenhuur, woongroepen, en voor de kunstenaars, woningen met atelier aan huis." Een klein deel wordt verkocht, want dat brengt op de korte termijn broodnodige geld in het laatje voor het project.

"Op de begane grond komen publieke ruimtes, zoals een restaurant of tandartspraktijk, al staat de exacte invulling nog niet vast." De torens zijn een (naar Joeps mening) bescheiden zeventig meter hoog. Hoger bouwen mag hij niet. Ook het museum Brutus zien we terug op de plattegrond, maar dan op een andere plek, en natuurlijk zijn er beelden van Joep. Oud werk, en werk dat hij nog gaat maken. Joep: "Het moet bijna een soort Efteling worden. Met overal gekke doorsteekjes en iets te zien. Iets wat leuk is voor een breed publiek. Voor mensen uit de wijk, maar ook voor Spangen en Schiedam. Een plek waar ik zou willen wonen. Misschien ga ik dat ook wel doen."

Planus Maximus Mechalomanus Epidemae

En dat is nog maar het begin van wat Joep zijn filantropische ondernemerschap noemt, zijn Planus Maximus Mechalomanus Epidemae. "Ik vind kunst belangrijk voor een samenleving. Kunst reflecteert wat er speelt, nodigt uit tot nadenken en vragen stellen over wat we doen en waarom. Wat mij betreft moet er dus veel meer kunst komen." Het gaat dan niet alleen om kunst van Joep zelf, maar vooral ook van anderen. De exposities in Brutus zijn vaak van vernieuwende of jonge makers en elk jaar reikt het museum de Brutus-prijs uit: 4000 euro voor baanbrekende kunstenaars.

Maar het stimuleren van kunst kan grootscher, en dus wil Joep op verschillende plekken in de wereld culturele clusters ontwikkelen. In deze clusters is kunst het doel, en

vastgoed het middel. "Wie kunst maakt, heeft geld nodig en dat kun je verwerven met vastgoed. De verhuur van de woningen aan de Keileweg geeft een vaste stroom inkomsten voor het museum Brutus en andere kunstprojecten." Het Robin Hood-principe, noemt Joep het. Zelf hoeft hij er ook niet aan te verdienen. "Alle inkomsten komen bij AVL Mundo terecht en die staat ten dienste van het museum."

Lange adem

Als lezer is het misschien lastig voorstellen dat de plannen van Joep serieus zijn en in een dermate gevorderd stadium dat de bouw binnen drie jaar start. Ik merk tijdens het gesprek dat de schaal waarop Joep werkt en denkt, mijn voorstellingsvermogen soms overstijgt. Voor Joep is het vooral een logische gang van zaken, de conclusie van zijn werk tot nu toe.

"Op de panden die ik heb gekocht, rust erpacht van de gemeente. Ik wist altijd al dat de gemeente dit gebied ging ontwikkelen tot woonwijk. Als ik niet dezelfde kant op zou gaan, had ik weg moeten en dat ik wil ik niet. Ik laat me niet wegjagen, zoals vaak gebeurt met kunstenaars als een gebied ontwikkeld wordt. Ik zorg er wel voor dat ik mag blijven."

Dus maakte Joep al rond 2018 zijn eerste plan. Het Domestikator Hotel: een hotel van 70 meter hoog met 70 kamers, maar dit plan strandde – al kan Joep zich niet meer herinneren waarom. Een ontmoeting met Nanne de Ru van PowerHouse Company, zo'n vijf jaar geleden, luide een nieuw hoofdstuk in.

"Nanne is architect, heeft veel kennis van gebiedsontwikkeling en vond mijn ideeën interessant. Hij wilde meedoen." Samen maakten ze een versie twee en, na wat kritische punten van de gemeente, de huidige versie drie, die iets kleiner is ingeschaald. "Oorspronkelijk was er plek voor 850 woningen, het is immers woningcrisis, maar daar ging de gemeente niet mee akkoord." Met het huidige plan lijkt iedereen tevreden. Joep. "We hebben regelmatig overleg met de gemeente, er is een projectleider aangesteld en we willen voor het eind van het jaar een bouwaanvraag doen."

Het is nog wel de vraag waar Joep zijn kunstenaarschap na de bouwplannen voortzet. Met de komst van de woningen blijft er minder ruimte over voor Atelier van Lieshout. Joep: "Hier wordt getimmerd, gelast, er rijden vrachtwagens en heftrucks langs. Dingen die mensen niet in een woonwijk willen." Atelier van Lieshout moet dus verhuizen naar, als het even kan, een andere plek in Rotterdam. Toch is er volgens Joep geen sprake van offering. "Het atelier kan ook ergens anders, maar dit project is uniek in de wereld."

RED(T) RED DE RET

Foto: Roland Vonk

Trap er niet in. Per 6 januari 2025 is er bij de trams van onze RET vernieuwing doorgevoerd. Zo is lijn 21 nu lijn 11; lijn 23 naar het Marconiplein, lijn 3 en lijn 24 naar Holy in inmiddels lijn 1. Even wennen.

Als argeloze burger denk je dan dat het ook beter wordt, maar trap daar niet in. U merkt zelf dat de Openbaar Vervoerservice al een tijd enorm vermindert. De bussen en trams gaan minder vaak, er zijn steeds minder conducteurs op de trams, er vallen ritten uit. Enzovoort, enzovoort. Veelbetekenend is de idiotie zin in het plan Toekomstvast Tramnet: 'De vervolgstap is het nemen van versnellingsmaatregelen.' Wanneer die maatregelen van kracht worden blijft onvermeld.

De RET en de gemeente moeten zich diep schamen. Sommige critici menen dat kwaliteitsverlies bij de RET komt doordat het OV zelfstandig is, zoals dat bijvoorbeeld ook gebeurde met de woningbouwcorporaties en het GEB. Met alle gevolgen van dien. Maar die zelfstandigheid is niet de enige reden. Het kabinet Wilders heeft er ook geen geld voor over. En door mijn ervaring als manager van een paar relatief grote bedrijven zie ik ook hoe de leiding van de RET faalt.

Waar blijft het enthousiasme om problemen doortastend en creatief op te lossen? In Boedapest zag ik ooit hoe het gebruik van het OV toeneemt als je de prijs per rit lager maakt en de wijze van betalen simpel. Arme mensen betalen met munten. En veel mensen die het kabinet Wilders het land uit wil knikkeren kun je zo omscholen tot chauffeur en conducteur (m/v). Ik weet dat je als gepensioneerde gratis in de daluren mag reizen, maar wat heb je daaraan als de bus en tram uit je buurt verdwijnen en steeds minder vaak rijden. Ik betaal liever voor een bus of tram die wel en vaker rijdt.

Voor bewoners van Mathenesse valt de schade nog mee. Verder hebben wij een wijkbus voor 55-plussers en vele andere vormen van vervoer voor scholieren, al of niet illegale arbeiders en handicaptanten. Eigenlijk werkt een wijkbus enigszins als een goedkope taxi. Wie ervoor in aanmerking komt, zou er vaker gebruik van moeten maken om te verhinderen dat zo'n aardige voorziening door gebrek aan belangstelling op termijn sneuvelt. De RET lijkt niet meer te redden. Die glijdt af van kwaad tot erger, los van de verkapte nieuwe tramlijnen.

Nico Haasbroek
voorzitter stichting Voor Mathenesse

Kunstenaar op het schip Silja

Bayab Alalo met een van haar tekeningen.

Door Sandra Degen

Een tip in de redactie-app maakte mij nieuwsgierig. Een jongedame van het schip Silja maakt prachtige kunst. Tekeningen, zo hyperrealistisch dat het haast foto's zijn.

In het Pinas-hoekje ontmoet ik de uit Syrië afkomstige Bayab Alalo. Met een lieve glimlach vraagt ze of ik nog heel even heb zodat ze haar gebed kan doen. Daarna nemen we plaats aan de grote tafel. Terwijl we uitvogelen waar we het beste kunnen zitten om niet verblind te worden door de felle zon die door de grote ramen naar binnen schijnt, begint de 25-jarige Bayab in het Engels te vertellen.

“We zijn nu twee maanden hier in Nederland. Ik woon op het schip Silja met mijn familie. Het is er wel oké hoor. We maken soms ook uitstapjes. Laatst naar Den Haag, het strand. Het enige is dat er gewoon weinig privacy is. Ik vind het ook fijn hier in de wijk, de mensen zijn erg vriendelijk.

Ik zit nu op school om de Nederlandse taal goed te leren. Daarna wil ik graag gelijk door naar de kunstacademie of een kunstopleiding.”

Waar komt jouw liefde voor kunst vandaan?

“Mijn moeder was altijd aan het tekenen. Maar waar wij woonden is er niet echt ruimte voor vrouwen om zich verder te ontwikkelen in studie en kunst. Een aantal jaar geleden heeft mijn moeder het weer kunnen oppakken en haar passie overgebracht op mij. Zij heeft mij alles geleerd wat ik weet.”

Kunst bleef mij roepen

“Ik kon na het voortgezet onderwijs niet echt verder leren. Ik ben gaan werken om mijn familie te helpen. Ik gaf les maar kunst bleef mij maar roepen. Ik heb drie jaar super veel geoefend en getekend om op dit niveau te komen. Toen ben ik gaan lesgeven in tekenen en kunst. Mijn moeder is wel mijn inspiratie, ook kijk ik naar social media voor inspiratie.

Kunst betekent alles voor mij. Als ik iemand niet goed kan uitleggen wie ik ben of wat ik voel, dan wil ik ze gewoon een tekening laten zien. Door mijn kunst kunnen mensen zien wie ik ben. In het verleden heb ik wel eens wat verkocht. Ook nu is mijn kunst voor geïnteresseerden te koop.”

Je vindt de hyperrealistische kunst van Bayan Alalo op Instagram: [@BAYANN963](#).

Tekening Bayab Alalo.

Wijkkrantmakers gezocht!

Om de wijkkrant te kunnen maken hebben we meer hulp nodig. Schrijvers, fotografen, dichters, vloggers, of mensen met een goed idee: iedereen is welkom. Dus: neem contact met ons op (dat vinden we heel leuk!).

Mail naar:

praatmee@overmathenesse.nl

Sms/ bel/ WhatsApp naar:

06 39842488

Met dank aan

Deze krant is tot stand gekomen door een initiatief van de Wijkraad en wordt mede mogelijk gemaakt door:

Colofon

Hoofredactie
Frank van Dijk

Redactie
Tom Damen
Sandra Degen
Anne-Rixt Korte
Emma Matthee

Medewerkers
Nico Haasbroek
Valentijn Hamel
Johan Slee
Zena-Rae

Zakelijke leiding
Oscar Langerak

Projectmanagement
Dženita Čamo

Administratie
Elisabeth Woning

Vormgeving
Naomi Jacobs | Creativa Design

Video's
Online Video Producties

Social media
Dylan Donia | Ministerie van Online

Contact
T 06-39842488
E praatmee@overmathenesse.nl
W overmathenesse.nl

Drukkerij
Flevodruk Harlingen

Oplage
5.000 exemplaren

Gewone dwergvleermuis

Door Johan Slee

Het gebeurt zelden dat je een vleermuis waarneemt. In Rotterdam is het dan negen van de tien keer een dwergvleermuis. Van de 22 in Nederland waargenomen soorten, komen er tien ook in Rotterdam voor. De buitenplaats De Tempel in Overschie (vrij toegankelijk) is daarin een belangrijke plek. Daar hebben vijf soorten hun kraamkamer (kolonie) die alleen uit vrouwtjes bestaat. Mannetjes slapen solitair of in kleine groepjes.

Foto: CC BY-SA 3.0/wikimedia.org

De vleermuis, het enige zoogdier dat kan vliegen, is een echte insecteneter. Hij vindt zijn prooi door geluiden uit te zenden en te ontvangen. Iedere soort heeft zijn eigen (sonar)geluid in een voor de mens niet hoorbare, zeer

hoge frequentie. Alleen in augustus, als vleermuizenmannetjes om het hardst schreeuwen om vrouwtjes te imponeren en concurrenten te verjagen, kunnen kinderen ze wel horen.

Na de paring wordt er één jong geboren, dat zich direct vastklemt aan de moeder.

Vleermuizen slapen overdag in gebouwen en parken. Dus ook in Oud Mathenesse. Zij jagen tot wel vijf kilometer vanuit hun slaapplek op een hoogte van twee tot vijf meter, maar soms ook wel op vijftien meter.

De dwergvleermuis weegt vijf gram en heeft een spanwijdte van twintig centimeter. Hij eet muggen, vliegen, nachtvlinders en kevers. Over anderhalve maand, in maart, wordt hij wakker uit zijn winterslaap.

Mijn mooiste waarneming was op de Veluwe. We fietsten met zijn drieën naast elkaar toen een vleermuis op maar tien centimeter boven het hoofd van mijn zoon bleef vliegen. Hoe hard wij ook fietsten, de vleermuis hield hem gemakkelijk bij. Mijn zoon vond het achteraf leuk, maar vreselijk eng.

Foto: Anne-Rixt Korte

De Parel: RDM/Heijplaat

Tekst en foto Anne-Rixt Korte

Rotterdam is een havenstad, met een havenverleden - en dat is op verschillende plekken te zien. Mijn favoriet: RDM/Heijplaat. Vanaf Mathenesse te bereiken met een veerbootservice vanaf het Marconiplein. Binnen tien minuten en voor twee euro sta je aan de overkant, tussen de oude (goed onderhouden) loodsen van de RDM.

Tegenwoordig zijn ze deels campus van de Hogeschool Rotterdam, en deels feestlocatie (de Onderzeebootloods). Het gevolg: op een weekendochtend is het er heerlijk rustig.

Heb je de fiets mee (die mag op de boot), fiets dan ook even door het aangrenzende woonwijkje (Heijplaat). Deze wijk werd door RDM gebouwd voor havenarbeiders.

En ga naar het Quarantainegebied, ooit de plek waar zieke zeelieden werden opgevangen, nu bewoond door kunstenaars. Hier ligt ook het Quarantainestrand: het enige echte natuurlijke zandstrand van Rotterdam. Conclusie: je kunt er makkelijk een weekenddagje doorbrengen. Neem wel zelf je bammetje mee, want veel horeca is er niet.